

Изъ чуждитѣ страни и народи.

Червенокожи — най старитѣ жители на Америка.

Далеко отъ нашата страна, отатѣкъ Атлантическия океанъ се намира една голѣма частъ отъ сушата, нарѣчена Америка. Тя не е била позната по-рано на тукашнитѣ хора, догдѣто мореплавателя Колумбъ бѣ я открилъ.

Той намѣрилъ тамъ много човѣци, на които далъ име *индийци*, защото мислѣлъ, че се намира въ Индия.

Тѣхната кожа имала мѣдно-червенъ цвѣтъ, а по облѣклото си, което било отъ звѣрски кожи, носѣли накачени разноцвѣтни пера и черупки отъ миди. Тѣ били въоръжени съ щитъ отъ яка дѣска и кожа за пазене отъ ударъ, копие, брѣзѣ, и лѣкъ съ стрѣли.

Хранили се повече съ дивечъ и плодове, а нѣкои и съ млѣко отъ биволица или отъ тамошното животно *лама*.

Жилището имъ било кожена палатка, на която отгорѣ оставяли дупка за да излиза дима. Вѣтрѣ се намирала цѣлата малка покщнина на семѣйството.

Индийцитѣ били войнствени, но били побѣдени отъ бѣлитѣ, които имали пушки и топове, отъ които индийцитѣ се плашели. И така индийцитѣ били пропждени къмъ горитѣ и високитѣ планини, а земитѣ имъ ги взели бѣлитѣ. Сега отъ тѣхъ има останали много малко, които постепенно изчезватъ.

Г. В.

Дѣтска молитва.

На тебъ имамъ, мили Боже,
Оповане и надежди;
Запазвай ме, моля ти се,
Огъ напасти и примежди!

Мъничко съмъ азъ дѣтенце
Мило, слабичко и нежно;
Умъ и разумъ дай ми, Боже,
Да се уча азъ прилѣжно . . .

И тѣлесно подкрѣпи ме —
Да съмъ пѣргавъ, читавъ, здравъ;
Надари ме съ добро сърце,
С' блага душа, с' весель нравъ!

Т. Кѣневъ.